

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

Bibeln har ett budskap också till de unga.

**LÄS
I DETTA NUMMER**
ARNE IMSEN inter-
juvas av Björne Erixon
om Midnattsropet.

JONAS NÄSLUND:
Ekumenik eller Andens
enhet?

LARS WEDIN:
Lagen — vad har den
för uppgift?

PER-ARNE IMSEN:
Sportlovsvecka — Bibel-
studievecka

ENOCH KARLSSON:
Levande tro eller
falsk säkerhet?

Dessutom:
Vittnesbörd, brev från
missionsfältet m. m.

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Den rättfärdige och den ogudaktige

*Säll är den man
som icke vandrar
i de ogudaktigas råd
och icke träder in
på syndares väg,
ej heller sitter
där bespottare sitta*

*utan har sin lust
i Herrens lag
och tänker på hans lag
både dag och natt.*

*Han är såsom ett träd,
planterat vid vattubäckar,
vilket bär sin frukt i sin tid,
och vars löv icke vissna;
och allt vad han gör, det lyckas väl.*

*Icke så de ogudaktiga,
utan de äro såsom agnar
som vinden bortför.*

*Därför skola de ogudaktiga
icke bestå i domen,
ej heller syndarna
i de rättfärdigas församling.*

*Ty Herren känner
de rättfärdigas väg,
men de ogudaktigas väg förgås.*

Psalm 1: 1—6

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

—MARANATA—

Organ för andlig väckelse

Nr 7

1 april 1968

Årg. 9

MIDNATTSROPETS FRAMTID?

*Arne Insen planerar tillsammans med
redaktionskommittén och Maranataförsamlingens äldste*

*Maranataförsamlingens styrelse och den nya redaktionskommittén samlad i Stockholm
18 mars för att dryfta aktuella frågor gällande Midnattsropet.*

Ekumenik eller Andens enhet?

"Har statskyrka och samfund kommit till en annan uppfattning i de kristna trosfrågorna? Har de upphört med sin vilsefarande förkunnelse om de grundläggande bibelsanningarna? Eller har de som idag inleder allians med dem, prutat av på sina sanningskrav?" frågar Jonas Näslund i denna aktuella artikel.

Jonas Näslund

Vissa årstider är det mycket populärt med alliansmötesserier inom de religiösa leden. I höga tongångar lovprisar många dessa sammandragningar och menar att det är en stor seger för Guds rike när religiösa människor med vitt skilda uppfattningar kan komma tillsammans på detta sätt. Alldeles säkert kan den själiska människan också finna en viss tillfredsställelse i detta. Dock finns det levande kristna som ser djupare på denna sak. —

Det som mest förvånar mig är att pingstvännerna numera också slutit upp kring denna linje.

Hur annorlunda var det icke förr, när jag var nyfrälst. Då hördes en klar, bibelenlig förkunnelse mot alliansmöten. Även skrifter på förlaget Filadelfia: "Varför vi icke deltaga i alliansmöten" av Johannes Hydén och "Vår ställning till andra kristna" av Lewi Pethrus, gav klara signaler i denna fråga. — En annan sak — som har sin stora betydelse i detta sammanhang — var förkunnelsen om att statskyrkan är en dotter till den stora skökan i Rom. Den förkunnelsen gjorde det helt otänkbart att då samarbeta med

kyrkan i den andliga verksamheten. —

Nu är det dock helt annorlunda. —

Men vad är det som har hänt, måste man fråga sig. —

Har samfunden och statskyrkan kommit till en annan uppfattning i de kristna trosfrågorna? Har de upphört med sin vilseledande förkunnelse om dop i vatten och Ande och i grundläggande bibelsanningar?

Det kan väl inte tänkas vara så att pingströrelsen prutat av på sitt sanningskrav, så att den med okränkthet kan deltaga och acceptera det som tidigare för dem var en styggelse?

Allians betyder förbund.

Och att ingå förbund med någon oliktankande innebär att man nödgas acceptera deras åsikter och på intet sätt inkräktar på deras uppfattningar. Skall alliansen kunna upprätthållas får pingstpredikanten, under inga förhållanden, påvisa Nya Testamentets lära om vattendopet eller framhålla spädbarnsbegjutningens gruvliga villfarelse — för att nämna ett exempel. —

Paulus skriver till Timoteus: "Ty den tid kommer, då de icke längre skola fördraga den sun-

da läran, utan efter sina egna begärelser skola samla åt sig lärare hoptals, allteftersom det kliar dem i öronen, en tid då de skola vända sina öron från sanningen och istället vända sig till fabler." —

Att vi nu lever i den tiden råder ingen tvekan om. Ett stort avfall måste ha skett. —

De flesta av oss har väl hört talas om Kyrkornas världsråd — ett förbund av en mängd oliktankande kyrkosamfund. Säkert är att denna organisation kommer att bli av stor betydelse för den kommande Antikrist. Nu förkunnas från pingsthåll — och detta med all rätt — det ohyggliga i att vara ansluten till denna organisation, men ändå ingår man förbund med dem som redan är anslutna till Kyrkornas världsråd. —

Till dem som ofrivilligt dragits in i detta beklämande tillstånd, men som ändå har ett vaket samvete, finns inget bättre råd än Nya Testamentets egna ord: "Drogen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor."

Det är annat det än alliansmöte.

LAGEN – VAD HAR DEN FÖR UPPGIFT?

Atskilliga har missförstått lagen och dess uppgift. Men Gud vill att vi ska ha rätt kunskap om denna gudomliga sanning. I Romarbrevets sjunde kapitel behandlar Paulus denna sanning.

När Paulus i detta sammanhang talar om lagen använder han endast uttrycket "lagen". I detta uttryck "lagen" är hela Guds moraliska lag sammanfattad, lagen från Sinai inberäknad. Dock icke ceremoniallagen eller den mosaiska nådes-hushållningen. Paulus skriver "Guds lag". 7: 22.

Lagen är god och helig.

Vad Guds ord starkt framhåller är att lagen är god. "Vad skola vi då säga? Är lagen synd? Bort det!" 7: 7. Detta är klart språk Gud använder när det gäller sin helga lag. "Alltså är visserligen lagen helig och budordet heligt och rättfärdigt och gott." 7: 12. Vidare står det: "Vi veta ju, att lagen är andlig." 7: 14. Lagen är ett verk av Guds Ande, så översätter Hedegård denna vers. Lagen är alltså lika helig som den helige Ande. —

Guds lag fanns redan i Edens lustgård. Herren Gud sade till Adam och Eva: "I skolen icke äta därav ej heller komma därvid." 1 Mos. 3: 3. Vad var detta? Guds lag, kärlekens lag skriven i deras hjärtans innersta.

Noa och Hanok, rättfärdighetens förkunnare, förklarade Guds lag för människorna i deras samtid. 2 Pet. 2: 5; Judas v. 14, 15.

Lagen gavs på Sinai berg genom änglars försorg. Apg. 7: 53. Lagen var ett verk av Guds Ande. Rom. 7: 14. Mose ansikte strålade när han kom ned från berget med lagtavlor i sina händer. Strålglansen i Mose ansikte bevisade lagens heliga ursprung.

Den helige Gudasonen, som kom till vår syndfulla jord, kom icke för att upphäva lagen utan för att fullborda den. Matt. 5: 17.

Uttrycket "Guds lag" säger oss att lagen är lika god, helig, upphöjd och majestätisk som Gud själv.

Lagens uppgift är att föra människor till Kristus.

Lagen har en tvåfaldig uppgift: Att föra män-

Av
Lars
Wedin

niskor till Kristus och sedan hålla dem nära honom.

Lagens första uppgift är alltså att föra människor till Gud. Vi vänder oss åter till Rom. 7 för att där se vad som säges om detta.

Med hjälp av lagen går den helige Ande till väga på följande sätt:

- a) Ger kännedom om synden, 7: 7.
- b) Ger vetskap om all slags begärelse, 7: 7, 8.
- c) Låter synden få liv, 7: 9. (D. v. s. synden börjar på ett särskilt sätt ge sig till känna och röra på sig.)
- d) Synden dräpes, 7: 11, och hemfaller åt döden, 7: 10.
- e) Syndens rätta natur uppenbaras, "till övermått syndig", 7: 13.

Så här måste Gud gå till väga för att föra människorna till Kristus. Han måste förstöra det liv och den kraft varpå syndaren förtröstar och övertyga honom om att han är såsom levande död.

"Så har lagen blivit vår uppfostrare till Kristus, för att vi skola bli rättfärdiga av tro." Gal. 3: 24. Lagens krav driver inte människan bort från Kristus ut på djävulens område (naturligtvis kan en människa motstå Gud och ta ställning för djävulen) utan det driver oss till Kristus.

Lagens uppgift är att behålla oss vid liv.

Lagens andra uppgift är att hålla människan levande i Kristus Jesus. Detta tycks många inte förstå. Men läs: "Budordet var givet till liv." 7: 10.

Vi ska ha klart för oss att lagen, budordet, aldrig kan GE liv. Men lagen kan bevara liv där nåden finns. Vi rättfärdiggöres och får liv genom tron allena, allt av nåd. Och vi bevaras genom tron allena, allt av nåd. Lagens uppgift är nu att hålla oss nära Kristus, i tron och nåden. Och på detta sätt håller *lagen* oss levande. Om inte lagen funnes så vore vi snart på lösaktig avfällig mark.

Men nu tänker någon, det står ju skrivet i Guds ord att "lagen har fått sin ände i Kristus till rättfärdighet för var och en som tror". Rom. 10: 4. Ja, tack och lov! D. v. s. lagen har fått sin ände till rättfärdighet, rättfärdiggörelse, för var och en som tror. I detta avseende är lagens uppgift avslutad. Den rättfärdiggör ingen, utan för endast människorna till Kristus.

Lagen överbevisar den troende människan om synd som ännu är kvar i hjärta och leverne. Hur skulle vi få kännedom om synd som ännu är kvar i våra liv om icke genom lagen. "Vad lagen åstadkommer är ju kännedom om synden." Men här är icke fråga om fördömelse såsom det är när det gäller den ofrälste syndaren. Det finns inget

annat medel till kännedom om synden än genom lagen. Ta bort lagen och du får aldrig mer någon syndakänsla när du syndar, aldrig mer något behov av nåd och rening.

Vem är du då, o människa, som "förtalar lagen och dömer lagen". Jak. 4: 11. Och ställer den i rad med synden och orättfärdigheten. Förkasta inte lagen, det får ödesdigra konsekvenser. Placera den på rätt plats i Guds rådslut. "Men dömer du lagen så är du icke en lagens görare, utan dess domare." Jak. 4: 11. Du är då domare över den som Gud har förordnat att vara din domare!

Älska och värdera Kristi lag, kärlekens lag, Rom. 13: 8, den fullkomliga lagen, frihetens lag, Jak. 1: 25, den konungsliga lagen, Jak. 2: 98. Stå fast i Andens frihet, i Kristus Jesus. Låt icke något nytt trädomsök läggas på dig genom invärtes eller utvärtes överträdelser av lagen. Stå fast i Kristi nåd och kärlek och älska Gud av allt ditt hjärta och din nästa såsom dig själv. Och "väx till i nåd och i kunskap om vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus". 2 Pet. 3: 18.

Lars Wedin

GUD BLEV MIG ÖVERMÄKTIG

Och hon skall föda en son, och honom skall du giva namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.

Matt 1: 21.

Redan som barn tog jag emot Jesus som min personlige Frälsare. Jag har vuxit upp i ett troende hem och kände till frälsningens väg.

När jag blev litet äldre fick jag också annat att intressera mig för. Nog gick jag på möten, men levde inte helhjärtat för Jesus. —

Märk väl, att själv var jag **inte** medveten om mitt andliga tillstånd. Djävulen är listig! Men så kom jag på ett möte, då jag kände att Gud kallade mig, att lämna mig på nytt åt honom. I mitt inre tänkte jag att visst skulle jag bli frälst igen, **men** inte nu, utan en annan gång!

Då kom det ett profetiskt budskap, att jag skulle lämna mig åt Gud på nytt, ty tiden **härefter** var kort — Jesus kommer snart! —

Gud blev mig övermäktig och jag lämnade mig på nytt åt **Honom**. —

Någon månad därefter blev jag döpt i vatten. Efter ytterligare några veckor döpte Gud mig i Helig Ande!

Så gör Gud, om vi lyder honom. Först frälser Han oss och sedan ger Han oss oanade välsignelser.

Du som inte är frälst, lyd Guds kallande röst. Då får du uppleva, att det världen inte kan ge, det får du av Jesus:

Ja, kasta din gyllene skatt i stoftet och

Ofirsguldet ibland bäckens stenar,

så bliver den Allsmäktige din gyllene skatt,

det ädlaste silver varder han för dig. Job. 22: 24—25.

När du blir frälst får du också löfte om evigt liv. Du har att välja mellan evigt liv eller evig död. Det finns inget mellanting, och ändå tvekar du vid valet! —

Tag emot Jesus som din personlige Frälsare, det kommer du aldrig att ångra!

Kerstin Fridén
Fristad

Studier i Romarebrevet II:

Här kommer det andra avsnittet av EYSTEIN RAUDES bibelstudium, där Paulus bevisar alla människors djupa och absoluta behov av frälsning och rättfärdiggörelse.

DEN FALLNA MÄNNISKANS TILLSTÅND

Mänsklighetens tillstånd.

Kapitel 1: 1—15 är inledningen till brevet. Paulus presenterar sig som Jesu Kristi tjänare och apostel med fullmakt att förkunna evangelium om Jesus Guds son. Hans uppgift är att upprätta trons lydnad bland alla hednafolk. Han hälsar församlingen med berömmande ord och berättar om att han planlägger en resa till dem, för att fullgöra sin plikt som apostel. Härmed visade han sitt intresse och sin omtanke om dem. Även om Rom var en stor stad och säte för världens starkaste krigsmakt är han ändå inte rädd att komma dit. Det evangelium han kommer med rymmer ändå mäktigare krafter. —

Brevets huvudtema ligger också i dessa ord: "TY JAG BLYGES ICKE FÖR EVANGELIUM, TY DET ÄR EN GUDS KRAFT TILL FRÄLSNING FÖR VAR OCH EN SOM TROR, FÖRST OCH FRÄMST FÖR JUDEN, SÅ OCK FÖR GREKEN. RÄTTFÄRDIGHET FRÅN GUD UPPEBARAS NÄMLIGEN DÄR: AV TRO TILL TRO. SÅ ÄR OCK SKRIVET: DEN RÄTTFÄRDIGE SKALL LEVA AV TRO."

Genom tron upplever man Guds rättfärdighet — det är detta evangelium Paulus förkunnar. Och det gäller först judarna, som också behöver rättfärdighet från Gud, men också hedningarna.

För att visa nödvändigheten av en rättfärdiggörelse genom tron beskriver författaren här mänsklighetens faktiska tillstånd. —

Guds rättfärdighet, som mottages genom tron, innebär icke att Gud "ser mellan fingrarna" på människans synd och orättfärdighet. I vers 18 säger nämligen Paulus att "Guds VREDE uppenbaras från himmelen över all ogudaktighet och all orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet undertrycka sanningen." —

Paulus fortsätter med att skildra den hedniska

folkvärldens religiösa och sedliga förfall (1: 18—32).

Han nämner speciellt tre faser i utvecklingen.

Trots att Guds gärningar genom skapelsen är synliga för människorna, prisade och tackade de honom inte som Gud. Istället blev de dårar och bytte bort Guds oförgångliga härlighet mot belåten.

Bilddyrkan.

Detta är det första stadiet av det religiösa avfallet och det hade lett till osedlighet. (1: 24.) Men släktet stannade icke där. Det sjönk djupare, och nästa stadium var att människorna började dyrka skapelsen framför skaparen. —

Panteism.

Genom denna degradering sjönk människorna ännu längre och deras osedlighet blev nu av onaturlig art. Homosexualiteten ökade. (1: 26.) Men icke heller här stannade det religiösa förfallet. Det nästa stadiet var att människorna icke brydde sig om kunskapen om Gud, de tvivlade på Guds existens. Gud blev utan värde för dem. Det ledde till

Ateismen.

På grund av denna blev människorna i sina personliga liv, i familjeliv och samhällsliv sedligt mindervärdiga. (1: 28—31.) Och fastän de visste att Guds dom skulle drabba dem som handlade så, fortsatte de likväl och uppmuntrade andra till att göra detsamma — sådant som ledde till döden. (1: 32.)

Vilken skildring är det icke Paulus här gör! Och den stämmer också in på förhållandena i vår tid. Människorna har förblivit sig lika. —

Det ligger ingen ursäkt i att ha en sedlig insikt. Nej, ty även om man har en sådan kunskap, att man kan döma ut sådana gärningar, är man utan ursäkt då man själv gör detsamma. Man kommer alltså inte undan Guds dom genom sin kunskap. Gud vedergäller var och en efter hans gärningar. Gud räknar nämligen inte först och främst med vår kunskap, men med våra gärningar. Detta gäller både judar och greker. Gud gör icke någon skillnad på olika folkslag. De som har lagen skall dömas efter lagen, och de som icke har lagen skall dömas utan den. Hedningen bevisar nämligen att lagen också är skriven i deras hjärtan. Därför kan Gud döma alla lika. (1: 32—2: 16.)

Paulus utvecklar denna syn speciellt på judarna och visar att även om judarna har lagen och omskärelsen så skall det ändå icke gagna dem något, eftersom de icke har gjort de gärningar lagen kräver. Omskärelsen är till ingen nytta utan lydnad mot lagen. (2: 25.)

Den som icke är jude (oomskuren) skall med sina gärningar döma dem som har lagen och omskärelsen, men *icke* har gärningarna. En verklig jude är den som har hjärtats omskärelse i Anden. Ty med ett omskuret hjärta vill man också lyda Gud. Det är nämligen icke människors berömmelse utan Guds berömmelse som är det avgörande. Människorna ser ju bara till det yttre, men Gud ser till det inre hos människan. (2: 17—29.)

Aposteln för denna problematik vidare och frågar om judarna har några företräden. I enlighet med de heliga skrifterna skulle man vänta

detta. Ett speciellt företräde har de: Guds ord blev dem betrott, de blev ju av Gud utkorade och fick Guds lag nedskriven. (3: 2.) Men Gud är ingen människa. Han är icke otrogen även om judarna trots lagen och omskärelsen var detta, för Gud är sanningen. Alltså är det ingen ursäkt.

Men om nu judens orättfärdighet och otro bevisar Guds rättfärdighet — de skulle alltså genom att bryta lagen tydligt visa att Gud icke svek — skulle det icke komma dem till godo? Nej, Gud tar icke hänsyn till det. Inte heller kan en jude, som gör det onda, för det goda skall komma av det, vänta att undkomma Guds dom. Skall Gud kunna döma världen måste Han vara rättfärdig. Alltså är Gud icke orättfärdig när Hans vrede drabbar judarna för deras orättfärdiga gärningar. (3: 3—8.)

Konklusionen

är den att både judar och hedningar är under synd och detta är för Israels barn icke någon fördel. Alla människor är av naturen syndiga. Det finns icke en som söker Gud. Ogudaktighet är deras väsen. (3: 9—18.)

Lagen, den skrivna och till Israel givna lagen, och den oskrivna i hedningarnas hjärtan sätter endast människorna i rörelse så att de börjar söka härlighet och ära, men den förmår aldrig att rättfärdiggöra någon. Den kan endast föra människan fram till medvetandet om att hon är en syndare. (3: 19—20.)

Forts. i nästa nr.

VAR SKALL DU TILLBRINGA DIN EVIGHET?

"Den som har Sonen han har livet, den som icke har Guds Son, han har icke livet." 1 Joh. 5: 12.

Älskar du Jesus i dag min vän?

Var skall du tillbringa evigheten — i himmelens ljusa land eller i helvetets eviga mörker?

Så allvarlig är frågan, som du måste ta ställning till. —

Jesus kommer snart och då stundar den stora slutuppgörelsen. Är du inte frälst när Jesus kommer skall du ställas utanför himmelens port. "Och om någon icke fanns skriven i livets bok så blev han kastad i den brinnande sjön." Upp. 20: 15.

Vi frälsta kan nog möta prövningar och frestelser av olika slag, men om vi vandra i säll-

skap med Jesus då hjälper han oss härligt igenom. —

Har det gått illa för dig, därför att du gick din egen väg och inte vandrade nära Jesus, så får du komma tillbaka, och i Jesu namn börja om från början. Håll dig sedan till Jesus så går det till seger. Amen!

*Kristin Einarson
Edsbyn*

I HIMMEL ELLER HELVETE?

UNG OCH FRÄLST

Jag är mycket glad att tillhöra Jesus i denna sena tid, och att få ha himlen som mitt eviga mål. —

I somras blev jag härligt andedöpt och jag fick storligen prisa Jesus för att hans löften håller att lita på. Jag önskar att även du ska få mottaga den Helige Ande så att du får prisa Gud i nya tungor.

Tacka bara Jesus för att löftet gäller dig, (läs Apg. 2: 38, 39) så skall du få uppleva att den Helige Ande kommer över dig på ett underbart sätt.

Gud välsigne dig.

Jesus lever och han står för sina löften i dag därför att han är densamme i går, i dag så ock i evighet. Halleluja!

Fridshälsningar

Göran Duveskog

"Av nåd ären I frälsta!"

Jag är så tacksam till Gud att jag som trettonåring fick lämna mig åt Gud och bli frälst. Det måste jag dock bekänna, att det var inte alltid seger i mitt liv. Men det var så gott att få gå till Gud och be om förlåtelse och kraft, att börja på nytt. Han släppte inte sitt grepp om mig, han förlät mig.

Någon längtan till världens nöjen har jag aldrig haft. Det är jag så tacksam till Gud för. Han ser till sitt svaga barn och hjälper igenom. Knävägen i bön till Gud är den säkraste vägen, halleluja! Han hjälper oss med våra olika problem i smått och stort. Han vet råd för allt.

DET GÅR ALDRIG I EGEN KRAFT

Det kom en del av en sång till mitt hjärta som lyder: "Skall du gå att tomhänt möta Frälsaren, som älskat så."

Den sången grep mig så jag bad till Gud att ge mig *nåd* och *kraft* att lyda Guds röst som talade. Jag vill med *Hans* hjälp söka vinna någon själ för Honom.

Är vi villiga så utrustar Han oss också. Det går aldrig i egen kraft, då blir det bara misslyckande.

När jag ser tillbaka på tiden som gått, så har Gud varit trofast!

Maranatahälsningar

Selma Åhsberg

UTANFÖR LÄGRET

"Låtom oss därför gå ut till Honom utanför lägret och bära Hans smälek." Hebr. 13.

När jag upplevde frälsningens härliga frigörelse i mitt liv och fördes från mörker till ljus, från död till liv, från satans makt till Gud, kände min glädje inga gränser. Jag trodde mitt

hjärta skulle sprängas av salighet. Ära vare Herren Jesus!

Herren löste mig från det gamla syndalivet. Jag var ej längre samma människa, det gamla var förgånget något nytt hade kommit. Allt i mitt gamla liv blev bara avskräde och min ständiga bön var att Jesus skulle rena och helga mig och hjälpa mig i allt lyda Guds ord. —

En natt såg jag en syn.

Jag tyckte mig vara tillsammans med några trossyskon på en smal väg. Allt var så underbart. Vi var så glada — vi skulle hem till himlen. — Men rätt vad det var blev vägen stängd av ett stort järnstaket

och jag ropade: Herre, jag vill fram!

Då hörde jag en röst som sade: Lyd allt som är skrivet i Guds ord, då skall himlaporten vara öppen för eder. Mitt folk skall ej likna världens barn. Vik ej av varken åt höger eller åt vänster, låt mitt ord i alla stycken vara ert rättesnöre! — Jag blev mycket gripen av denna upplevelse. Jag vet att Jesus kommer snart. Tiden är inne för Lammets bröllopsmåltid. Må den som är ren fortfa att rena sig och den som är helig att helga sig.

*Gösta Aronsson
Hallstahammar*

SPORTLOVSVECKA -

Även detta år anordnade Maranataförsamlingen i Stockholm en friluftss- och bibelstudieveckan. Ledare för veckan var Bernt och Gunnel Martinsson samt Gunhild Herstad och platsen denna gång blev Bystugan i Toftbyn. —

Vi, ett tjugotal ungdomar, avreste från Stockholm på söndagsmorgonen den 25 febr. och

alla de andra dagarna två bibelstudier. För bibelstudierna stod Bernt och Gunnel Martinsson och Karl-Henric Henricsson. På kvällen var det bönenmöte i Bystugan, och nästan hela Falu-gruppen samlades. Det var en underbar lovsång i mötet. —

Det blev slalomåkning på onsdagen i skidbacken i Falun och

dopmöte i Falun, då två nyfrälsta döptes till Kristus. I mötet var, om omöjligt, en mäktigare ande och en underbarare lovsång verksam, än någon av de andra kvällarna. En man blev frälst i mötet och döptes på söndagen. Många ofrälsta gick nog tänkande hem från lördagens möte. —

När vi packade på söndags-

Deltagare utanför bystugan i Toftbyn, Svärdsjö.

nådde fram lagom till kvällsmötet som hölls i Frälsningsarméns lokal i Falun. Karl-Henric Henricsson ledde mötet och systrarna Inga Johansson och Sonja Pakarinen, från Helsingfors, vittnade och sjöng om Jesus. I det mötet blev en själ frälst. —

Måndagen blev lugn och vi fick vila ut efter resan. —

På tisdagen hade vi liksom

växelsemöte i Tänger på kvällen. Många ofrälsta samlades och lyssnade gripet på Guds ord och personliga vittnesbörd. —

Fredagens bibelstudium blev i frågeform och många lade fram sina frågor. På kvällen gjorde vi Vintjärn osäkert och även här samlades en grupp ofrälsta. —

Det stod inte på förrän det var lördag igen. Det innebar

morgonen mindes vi en underbar vecka. Våra duktiga matmödrar, Astrid Lundgren och Ingeborg Karlsson hade gjort en enorm insats och serverat oss tre mål om dagen samt kaffe efter mötena. Jag tror, att Gud rikligen kommer att löna dem och alla andra som hjälpte till att göra veckan trevlig för oss.

Per-Arne Imsen

BIBELSTUDIEVECKA

"Rannsaken eder själva huruvida I ären i tron... 2 Kor. 13: 5.

Det går lätt att glida in i en fask säkerhet och bli självbedragen. Därför gäller det att nu och då rannsaka sig själv; med andra ord, pröva sig och se efter, om den tro man har är död, eller om den är levande och verksam. —

I Dom. 16: 20 står det så allvarligt om Simson att han visste inte, att Herren hade vikit ifrån honom.

När Simson var avskild för Herren, hade han en väldig styrka och ingen kunde få makt över honom och binda honom. Men då han somnade in i Delilas knä och hon kallat in en man, som på hennes befallning skar av de sju flätorna på hans huvud — fick hon makt över honom och hans styrka vek ifrån honom.

Delila har inte levat bara en gång, hon lever än i dag. Hon är världen som tjusar och lockar, samt bedårar med all sin skönhet och lust. Därför gäller det att bevara sig själv ren, stå världens ande emot, stå fasta i tron och ej låta sig besmittas av denna världen, ty endast då kan du bli bevarad i den segerställning som tillhör trons folk.

I en gammal sång sjunger vi så här:

"Om världen vill mig locka med sin tjusningsmakt och lust, all dess härlighet och glans den är så tom,

Ty min själ är vänd mot himlen jag nu ser dess gyllne kust.

Tänk att jag på halleluja-sidan kom!"

Vi läser också i Upp. 3: 14—22 om församlingsföreståndaren i Laodicea,

som sade om sig själv, att han var rik, hade vunnit rikedomar och behövde intet. Satan hade bestulit honom på allt han ägde

Enoch Karlsson:

LEVANDE TRO eller FALSK SÄKERHET?

och hade lämnat kvar åt honom en falsk, inbillad säkerhet. Men budskapet han fick av Herren, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, som var rätt adresserat och förmedlat av aposteln Johannes, sade något annat: "Jag känner dina gärningar, du är varken kall eller varm, jag skulle önska du vore antingen kall eller varm, men nu då du är ljum och varken kall eller varm, skall jag utspy dig ur min mun. Du säger ju, jag är rik och jag har vunnit rikedomar och behöver intet och du vet inte att du just är eländig och ömkansvärd och fattig, blind och naken."

Tänk, att gå och tro, att allt är väl och sedan finna att läget är det sämsta tänkbara!

Denne Herrens tjänare blev avslöjad, men han fick även ett gott råd av Herren, som älskar oss alla med en evig kärlek, men som hatar synden, i vilken form den än uppenbarar sig. "Så råder jag dig då, att du köper av mig guld, som är lutt-
rat i eld, för att du skall bli

rik och att du köper vita kläder och olja till att smörja dina ögon med, för att du skall kunna se. Alla som jag älskar, dem tuktar och agar jag, så gör nu bättring med all flit." —

Du, som kanske mist din andliga styrka

och har blivit som en vanlig människa, eller kanske du blivit bestulen likt församlingsföreståndaren i Laodicea, till dig vädjar jag, rannsaka dig själv, lev icke i en falsk, inbillad tro att allt är väl!

Har du trons guld?

Har du en levande tro?

Är du klädd i Kristi rättfärdighetsdräkt, har du en klar syn?

Varom icke, så håller du ej provet inför Honom som har ögon såsom eldslågor. Överlåt dig då på nytt till Herren, betala priset, köp av Herren det, som åter kan göra dig andligt rik. Köp olja och fyll både lampor och kärl, ty anskriet ljuder: "Se brudgummen kommer, gån ut och möten Honom!"

Enoch Karlsson

BJÖRNE ERIXON int

OM MIDNA

Arne Imsen

I Jönköpings-Posten för den 15 mars aktualiserades några delikata frågor om tidningen Midnattsropets äganderättsförhållanden, annonspolicy och ekonomi. Det kan vara skäl ställa Arne Imsen, tidningens ägare och ansvarige utgivare, mot väggen.

Är det sanning att ansvarige utgivarens inflytande blir mindre om tidningen byter ägare?

A.I.: Knapptast! Ansvarige utgivarens ställning påverkas icke av äganderättsförhållandet. Han bär ensam ansvaret för det som publiceras i tidningen. Önskar man vittgående förändringar hjälper nya organisationsformer föga. Det måste bli personbyte på redaktörstolen. Då tidningen överlättes till sin nya ägare kommer helt naturligt denne att få ta ställning till vem som skall inta den platsen.

Har någon ändring av tidningen Midnattsropets äganderättsförhållanden aviserats?

A.I.: Sedan ganska lång tid tillbaka har det varit många kannstöperier om den saken. Meningarna har gått isär, ty då man ställer för- och nackdelar mot varandra förefaller varken det ena eller andra vara så självklart. Intresset för just denna del av tidningens existens har böljat fram och tillbaka. Personligen har jag ett ideal, som nu tycks vara praktiskt genomförbart. I allt vårt arbete har funnits en medveten vilja att bekämpa alla tendenser till byråkratisering. Vi önskar nå fram till smidiga och enkla verksamhetsformer. Det har för oss varit angeläget att på samma gång söka komma undan alla former av ekonomiska sidor eller överbyggnationer till den lokala församlingen och så långt det över huvud taget är möjligt, hålla församlingen fri från kommersiella engagemang. Nu har vi emellertid fått litet fastare mark under fötterna. Därför har vi kunnat bearbeta det här problemet mer målmedvetet än någon gång tidigare. Under den s. k. litteraturkonfe-

Redaktionskommittén sa

rensen, som hölls i Maranataförsamlingen i Stockholm under tiden 4—6 januari i år, togs frågan upp. Olika alternativ belystes under en dag i konferensen. Sedan dess har församlingens äldstebröder i ett par sammanträden informerats om nuvarande ägarens önskan att överlata tidningen till Mara-

ervjuar ARNE IMSEN

TSROPET

Björne Erixon

Stockholm den 18 mars.

Hur är det med tidningens ekonomiska ställning?

A.I.: Ekonomin är skral. F. n. redovisas ett underskott. En liten tidning med obetydliga annonsintäkter har små chanser klara de höga kostnaderna med inkomsterna av prenumerant- och lösnummerförsäljningen.

Anser du att tidningens ekonomi skall vara helt skild från förlaget och missionsbokhandeln?

A.I.: Om tidningen vore självbärande kanske frågan borde väckas. Men nu har den ett betydande minuskonto. Förlaget och bokhandeln ger där- emot ett överskott genom vilket tidningen hållits flytande. Till ungefär 94 procent finansieras tidningen av inkomsterna från förlagsverksamheten, prenume- rant- och lösnummerförsälj- ningen. De övriga 6 procenten har nödtorftigt täckts genom det gensvar våra upprop om ekonomiskt stöd förmått väcka.

Om tidnings- och förlagsverk- samheten skall skiljas åt måste först klarläggas om den nye ägaren skall bära underskottet medan vinsterna får gå till andra ändamål. Jag menar att så icke bör ske. Det är svårt

inse det kloka i en sådan manö- ver.

Vilken annonspolicy har tidningen haft och vilken bör den enligt din mening ha i fortsättningen?

A.I.: Midnattsropet är av principiella skäl inget annons- organ. Följaktligen är jämförel- sen mellan en daglig tidning med annonsavdelning och Mid- nattsropet helt orimlig. Annon- seringen begränsar sig till in- formationer om möten och re- klam för våra egna alster och andras i den mån vi ansett oss kunna uppträda som distributö- rer utan att den kommersiella verksamheten kolliderar med vår ideella målsättning. Jag hoppas det skall gå att vara restriktiv i fortsättningen.

Det har sagts i pressen att en Maranataförsam- ling har vägrats få sina mötesannonser införda, stämmer det?

A.I.: Nej! Inom ramen för det som kan anses vara kon- sekvent vill vi vara generösa. Jag kan icke minnas att vi nå- gon gång behövt figurera som annonsvägrare. Den aktuella församlingen har skickat oss

Forts. på sid. 20

nataförsamlingen i Stockholm. I församlingsmötet den 10 febr. togs frågan upp i församlingen, som givetvis ännu icke hunnit slutbehandla ärendet. De juri- diska nötterna har en advokat knäckt för oss. Det återstår en del praktiska detaljfrågor, men troligen finner också de sin lös- ning inom överskådlig tid.

nelsen. Vi måste arbeta och hjälpa dem. Då ser de vår uppriktiga kärlek, en kärlek, som de aldrig trodde kunde existera, för de har aldrig fått veta, att det finns en Frälsare, som älskar dem på samma sätt som alla andra, och att även de kan bli frälsta och en dag få bo hos Jesus i himmelen. *Halleluja!*

Tiden är kort, kanhända att vi en inte hinner göra mera, för Jesus kommer snart!

I söndags hade vi en gemytlig samling, då vi bjöd besökarna på kaffe och kex efter mötet. Vi vill låta dem förstå, att vi älskar dem med sann kärlek, och att de kan ha fullt förtroende för oss. När vi tvättar barnen, blir mammorna glada, för de ser, att vi vill hjälpa dem. Tack vare bilen kan vi nu utföra mera på kortare tid, men utgifterna är flera förstås. Vi hoppas, att Gud skall hjälpa oss med dem. Vi önskar, att vi hade en fond avsedd för att hjälpa de mest behövande av dem. Nöden är stor! Många är sjuka och vi är tvungna att hjälpa dem även med pengar. Andra har hem, men inga sängar och de ligger på golvet. Det är många som vädjar om hjälp, och för oss är det ett lidande att se dem, och inte kunna hjälpa dem. Vi vädjar till er alla att bära fram problemet i bön inför Nådens tron. Gud välsigne var och en, som intresserar sig och beder för denna underbara sak!

Med fridshälsningar

Daniel Garcia

*

Vänner som önskar offra för detta arbete kan sända sina gåvor till Marantaförsamlingens missionskassör Roland Olofsson, Norgårdsplan 8 III, Jönköping. Postgiro 1 48 59.

Så här upplevde jag

MITT ANDEDOP

När jag var femton år reste en kamrat och jag till en ungdomsvecka på Kållandsö. Det var ungefär hundra tjugio ungdomar samlade. På dagarna var det bibelstudier, bön, måltider, raster och på kvällarna offentliga möten då ungdomarna medverkade.

På andra dagen efter ett bibelstudium på förmiddagen, uppmanades alla som längtade efter Andens dop att komma fram och böja knä vid första bänken. Ett femtontal ungdomar skyndade sig fram och däribland min kamrat och jag. Så började de äldre att lägga händerna på oss och be till Gud för oss.

Jag minns särskilt en äldre syster, som bad till Gud för mig. Hon uppmanade mig gång på gång att tacka Gud för den Helige Ande som är oss given.

Jag visste att jag hade bedit om den helige Andes dop och gjorde som den äldre systern uppmanade mig. Jag kände ingenting men hörde hur många ungdomar bredvid mig blev andedöpta, för de prisade Gud på ett främmande språk. —

I mitt inre tänkte jag att det löftet måste också gälla mig och fortsatte att tacka Gud. I ett nu löstes min tunga och jag prisade Gud på ett främmande språk. Ja, det var i sanning underbart att bli Andedöpt och få uppleva kraften och få panten på arvet. —

Men Gud vill att den Helige Andes dop inte bara skall bli en engångsupplevelse. Utan vi skall vandra i Anden, leva i Anden och i sanningen. Vi är också ämnade att vara ett tem-

pel åt den Helige Ande och uppfyllas av den Helige Andes nådegåvor.

Du, min vän som inte är Andedöpt, träng dig fram och ge dig inte med mindre än du blivit döpt i den Helige Ande. —

"Men när den Helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända." *App. 1: 8.*

Fridshälsningar

Gudrun Fridén
Fristad

Här skall vi återkomma med personliga vittnesbörd om upplevelsen av dopet i den Helige Ande.

Berätta kortfattat om Din erfarenhet för den här spalten.

RED.

LYSSNA TILL JESU ORD

Gud löste människosläktets frälsningsproblem genom att sända sin egen Son hit till jorden. Jesus avstod också frivilligt den gudomliga härlighet Han hade hos din Fader och steg hitned till oss syndare. —

Hans födelse hit till denna jord var märklig. Han som var naturen och alla naturlagars upphov föddes till världen tvärt emot naturen och naturlagarna — genom ett Guds under.

Då Han föddes i Betlehem då föddes världens märkligaste barn, vilket också Hans namn utvisar. Profeten Jesaja hade sagt att Hans namn skall vara: "Underbar i råd, Våldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste." Jes. 9: 6.

När Jesus vuxit upp och gick omkring bland människorna skedde märkliga ting. Han befriade människorna från syndens makt och sjukdomens bo-jor.

Han mötte också motstånd

och kritik. Människorna sökte såra Honom genom att säga att han umgicks med syndare. Själv sade Jesus: "Det är icke de friska som behöva läkare, utan de sjuka..." —

Andra misstrodde Honom och undrade om Han verkligen var Guds Son — eller om Han bara kallade sig så. Icke alla tog emot Hans ord. "Men åt alla dem som togo emot Honom, gav Han makt att bliva Guds barn, åt dem som tro på Hans namn." Joh. 1: 12.

Vi borde stilla lyssna till, och begrunda, Jesu ord, ty där möter också oss ett budskap.

Det är till detta ord vi måste taga ställning så att inte det eviga livet går förlorat för oss.

Jesu ord är icke människoord — det ligger makt i hans ord, liv och kraft: "Det ord som jag har talat till eder äro Ande och äro Liv." — Att ta emot Jesu ord är också att ta emot evigt liv. Och den som tar emot hans

ord tager också emot Jesus själv. Han säger: "Jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig." Joh. 14: 6. —

Därför vill jag uppmana dig, min käre ofrälste vän, att skyndsamt mottaga Jesus Kristus, evigt liv och icke bli fördömd. —

Vi talar om och världen väntar på en kommande atomkatastrof, men vi som har tagit emot Jesus väntar på något annat. Det aktuella världsläget visar att Jesus nu snart kommer för att hämta dem han har köpt med sitt eget blod, till sitt eviga hem. "Ty Herren skall själv stiga ned från himmelen, och ett maktbud skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå; sedan skola vi, som då ännu leva och hava lämnats kvar, bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes; och så skola vi alltid vara hos Herren." 1 Tess. 4: 16—17.

Då vill också du vara med, eller hur? —

Då börjar Lammets stora bröllopsfest och du är också bjuden med.

Med hjärtlig fridshälsning

Hilja Mäkinen
Jönköping

JESUSNAMNETS KRAFT HAR EJ FÖRÄNDRATS

"Hela världen är i den ondes våld." Det svenska samhället genomsyras alltmera av den

sodomitiska anden. Synden legaliseras i allt större grad. Det

som vill hämma omoralen kallas för gamla fördomar. Ropet ljuder: "Släpp Barabbas lös och korsfäst Jesus." De syndiga begären tillfredsställes med allt mera avancerade giftpreparat, narkotika, hasch, LSD m. m. Människans tillvaro i materialismens häxkittel blir allt odrägligare. De arma människosjälar-na gastkramas utav djävulska andemakter, som opererar i mörkret.

Mitt i denna kaotiska värld

"...Kämpa för den tro, som en gång för alla har blivit meddelad åt de heliga." Jud. v. 3.

Då jag för tre år sedan kom till en plats här i den bohusländska skärgården där ett Maranatatält då var rest, var jag själv bunden av många fördomar mot denna väckelse, på grund av alla falska rykten jag hört.

Men jag längtade efter SAN-
NINGEN.

Och då jag besökt några möten stod det klart för mig att detta var ett verk av Gud. Visst var jag förvånad över den högljudda lovsången och handklappningen, men jag fann ingenting av detta i strid med Guds ord. I stället tyckte jag om denna frihet utan ritualer som jag inte funnit i statskyrkan och inte heller i några frikyrkor. — Jag läste också i min bibel om hur Guds folk fordom lovade Gud så det hördes vida omkring. De religiösa på Jesu tid ville också hindra hans lärjungar att högljutt lova Herren, men Jesus svarade dem då: Om dessa tiga skola stenarna ropa.

En dag för inte så länge sedan läste jag i profeten Sakarja bok om hur SLUTSTENEN skall föras fram under jubelrop: Nåd, nåd må vila över den!

Vi lever nog nu i Guds församlings slutperiod. Slutstenarna i denna byggnad håller nu

reses än idag korsets blodsbestänkta fana. Golgata, där Jesus gjöt sitt blod till försöning för våra synder, erbjuder människan en fristad, där hennes jagade själ kan finna ro.

Guds Helige Ande faller än idag över blodtvagna själar och ger kraft till att vinna seger över den ande som är i världen. —

Jesusnamnets kraft har icke förändrats. När det ljuder från korsbärarens läppar, så viker

på att föras fram, och må de föras fram under jubelrop. — Jesus kan nu komma när som helst. Tidstecknen går med hast i fullbordan och många ropar: Maranata — Du vår Herre kom! —

Det är anskriet som ljuder: Se Brudgummen kommer! Gån ut och möten Honom! —

För några år sedan läste jag ett par böcker av Natan Oden-vik om hur statskyrkan förföljde dem som kämpade för tron och ville gå hela vägen med Jesus. Något senare köpte jag också en bok av Arne Imsen: "I världen men icke av världen." — Då fick jag åter en stöt och en uppmaning att gå ut ur statskyrkan. Och jag gick genast till prästen och bad om utträde. Guds ord uppmanar oss att gå ut från allt skökoväsende. —

Jesus är nu allt för mig och jag vill följa Honom varthelst Han går. Den saliga vissheten i mitt hjärta att jag är Hans, är dyrbarare än allt annat. Lovad vare Jesus, som köpt oss fria med sitt dyra blod! —

de orena andarna från sina plågade offer, och sjukdom och lidande betvingas av strålarna från rättfärdighetens sol. Gud upprättar sin kränkta ära genom att i triumf föra fram sin brudeskara och genom henne uppenbara sin makt och härlighet.

"Vakna upp, du som sover, och stå upp från de döda, så skall Kristus lysa fram för dig" Ef. 5: 14.

Det är hög tid att gnugga

LYD OCH TRO

Jag får nu också nåd att gå ut på vägar och stigar med Guds budskap till människorna i form av traktater och böcker. De två senaste åren har jag också spritt Midnattsropet. Den tidningen är underbar och jag läser den minst två gånger. Men jag hör Herren ständigt ropa till mig: Skynda dig, för tiden är kort. Natten kommer då ingen kan verka. —

— Till sist vill jag säga dig som längtar efter frid och frälsning, att Jesus är densamme än i dag, som då Han gick här nere på jorden. Än i dag frälsar Han syndare, förlåter och renar, och sjuka gör Han helbrädda. —

Själv vill jag ge Jesus all ära för att Han botat mig från en svår hjärtsjukdom och även från magsår. Lovad vare Gud!

Utan Jesus finns ingen frid, ingen verklig trygghet och glädje. Under hån och förakt, under förföljelse och smälek, under allt som vi möter här är Jesus vår frid.

Anders Berntsson
Hälleviksstrand

sömnen ur ögonen, om vi skall få se Jesus, när han kommer på skyn för att förhärligas i alla sina heliga.

Håll ut än en liten tid, ty vår förlösning nalkas och snart är jordens mörker och kval ett minne blott. Evighetsmorgonens ljus skönjes redan av brudens längtande ögon, och från läppar, som vidrörts av altarglöden ljuder: "Kom Herre Jesus!"

Curt Johansson
Edsbyn

DÄRFÖR VÄNTAR HERREN...

Av Einar Jonsson

Vi som har kommit till tro på Gud och i någon mån lärt känna honom, frågar oss understundom, varför han dröjer att gripa in i händelserna. Det må gälla sådant som har med församlingsliv och gudsuppenbarelse att göra, eller det må gälla vår egen kallelse och livsväg.

Vi har ju lärt känna Herren som den Allsmäktige, den allgode och välvillige, den som — långt mer än någon människa kan känna och åstunda — nitälskar för att hans planer i allmänhet, och med oss enskilda, skall fullbordas. Därtill har han ju givit klara och bestämda löften om bönhörelse, när vi åkalla och söka honom med iver. Kanske vi t. o. m. fått en bestämd uppenbarelse, en vision, om något som skulle hända i ett visst sammanhang, men ingenting av detta inträffar. Herren bara dröjer och dröjer. —

Det är mycket påfrestande och provosamt.

Det heter ju i Ordspråksboken: *"Förlängd väntan tär på hjärtat, men ett uppfyllt hopp är ett livets träd."* Det ligger också nära till hands att börja tvivla. Kanske inte på Gud och hans resurser, men väl på oss själva, och på vår förmåga att rätt uppfatta Guds vilja. —

Men Gud blir aldrig oss svaret skyldig, om vi bara går till Hans ord och undervisning, sällar oss till alla dem som vandrat i tron och tåligt förbidat. Jag vill söka plocka fram några

av dessa bibelställen, som kan ge svar på dessa varför.

— — —
I Jes. 30: 18 läser vi ett ord, som ger ett grundläggande svar på Guds dröjsmål: *"Därför väntar Herren till dess han kan vara eder nådig, därför tronar han i höghet till dess att han kan förbarma sig över eder; ty en domens Gud är Herren; saliga äro alla de som vänta efter honom."*

Av denna vers ser vi, att Gud är bunden av lagar, som han inte kan rygga, lagar som skulle frånta honom rätten att vara hela världsaltets skapare och domare, och som skulle sätta hans rätt och rättfärdighet i fråga. En domens Gud är Herren. Det rimmar till synes inte med vad han säger i Ps. 103: 8—9: *"Barmhärtig och nådig är Herren..."*

Jo, det gör det mycket väl. Om vi tänker på vårt rättsväsende, så vet vi ju att nåd inte kan sökas eller erhållas, om den brottslige inte erkänner sin skuld, och dom har fallit. Den brottslige har förverkat sin rätt, men nådavgälden är fortfarande kvar. —

Mot denna bakgrund kanske vi förstår, att det ofta är vår egen förträfflighet och brist på ödmjukhet som gör, att Gud inte kan möta oss med sin överflödande nåd.

Vi kan inte ta för givet att vi skulle vara färdiga med dom, därför att vi fick uppleva do-

men över vårt liv i synden, och som följd därav fick uppleva den förlåtande nåden och frälsningen. Det är ännu mycket, som Herren vill utdöma i våra liv, för att Guds mångfaldiga nåd skall få fylla alla tomrum i vår själ. *"Tiden är inne att domen skall begynna, och det på Guds hus, men om begynnelsen sker med oss, vad bliver då änden för dem som icke hör samma evangelium?"* (1 Pet. 4: 17.)

— — —
Ett annat exempel på huru Herren dröjer, läser vi om i berättelsen om syskontrion i Betania. Det heter, att Jesus hade Marta, Maria och Lasarus kära, men ändå synes oss hans handlingssätt underligt. När han fick budskapet om den käre vännens sjukdom, dröjer han sig kvar hela två dagar där han var. Säkert visste Jesus om det allvarliga i situationen, och detta förstår vi av det han säger till lärjungarna, innan han går till Betania: *"Lasarus är död. Men för eder skull, för att I skolen tro, gläder jag mig för att jag icke var där!"*

Av detta exempel förstår vi, huru angelägen Herren är, att vi skall bli starka i tron på honom. Huru kan han bringa oss dithän bättre, än att låta det bli ute med alla mänskliga möjligheter. I 5 Mos. 32: 36 säger Herren: *"Ty Herren skall skaffa rätt åt sitt folk, och över sina tjänare skall han förbarma"*

sig, när han ser att deras kraft är borta, och att det är slut med alla och envar." Vårt slut är oftast Guds början. —

När det gäller Guds kallelse till något speciellt uppdrag för honom, blir vi ofta fundersamma, varför det dröjer så länge tills det tar en bestämd form. Och så blir vi otåliga och frestas att på något sätt söka påskynda, genom att vi själv griper in i händelserna. Detta är lika galet som att försöka hjälpa en blomknopp att slå ut. Det blir aldrig samma skönhet som om tiden och solen finge öppna den. Huru många har exempelvis icke förhastat sig, när det gällt att välja en livspartner, och som underlåtit att fråga Gud till råds. Skador som ett helt liv sedan ej kunnat läka. Hade man förbjudat Guds svar hade det aldrig behövt ske.

Vi läser om gudsmannen Mose, huru han fick vänta i fyrtio år från den tid, då Gud kallade honom, och till dess att Gud sade till honom *Gå åstad*.

I sin iver grep också han in i händelsernas gång såsom han tänkte, men det renderade honom en väntetid av fyrtio år. Det blev fostringstiden och rustningstiden för det stora befrielseverk, som Gud hade kallat honom till.

Det finns många andra exempel, som vi kunde stanna inför, både avskräckande och trostärkande och efterföljansvärda, men alla ger de oss ett bestämt svar på, varför Gud dröjer.

— — —
Kan vi då inte göra något för att påskynda Guds svar och ingripande?

Jo, en hel del. —

Det första är alla gånger att bli kvar i bön och förbidan. Men under tiden bör vi läsa Guds ord, och där lära känna de lagar, efter vilka Gud alltid ver-

kar. Vi bör göra klart för oss, att verket från början till slut är Herrens, och att vi själva är *Hans verk, skapade i Kristus till goda gärningar, vilka Gud berett för att vi skall vandra i dem*. Gud är ytterst angelägen att fullborda sitt verk. *"Ännu måste synen vänta på sin tid, men den längtar efter sin fullbordan, ty den kommer förvisso, och skall icke utebliva."* (Hab. 2: 3.)

Daniel stannade kvar inför Herren i tjuguen dagar, utan att få del av Guds svar, men vi ser av vad ängelen Gabriel säger, när han kom för att giva Daniel besked, att redan från första stunden, när han vände sig till Gud, så vidtogs det åtgärder i himmelen, för att svar skulle komma Daniel till del. Men makter, som alltid vill hindra Gud att nå oss människor, stod också nu i vägen. Ut hållig och målmedveten bön skall än i dag hjälpa Guds sändebud att genombryta motståndsvallen. Halleluja!

Guds vilja och planer med avseende på oss själva skall vi

bäst lära känna genom att sluta förbund med Honom vid offer. (Ps. 50: 5.) Och i Rom 12: 1—2 förmanas vi, att frambära våra kroppar till ett Gud välbehagligt offer, ty då förnyas våra andliga sinnen så att vi bättre kunna *pröva Guds goda vilja*.

Om vi erfar förvandling till våra andliga sinnen medan vi beder, då har vi allt hopp om ett snarligt gudsingripande med svar, som sopar bort alla frågor, varför vi får vänta på Herren.

Vi kan till slut påverka Guds planer verksamt genom att se på dem *"som gått i tron förut"*, och som nu har hunnit fram dit inga *varför* mer finns. Det heter om vår trossfader Abraham, att *"efter tålig förbidan, fick han vad utlovat var"*. (Heb. 6: 14—15.) Vi är ju barn åt Abraham och medarvingar till *löftets förbund*. Vi skall en gång tillsammans med alla trogna tillträda all den himmelska världens välsignelse och härlighet. Halleluja! Amen.

Einar Jonsson
Stockholm

TID ATT VAKNA

"Ty mitt folks håg står till avfall från mig; och hur mycket man än kallar dem till den som är ärovan, så böjer sig ändå ingen." Hos. 11: 7.

Denna vers talade så starkt till mig en dag. Det kan ingen vaken kristen förneka att det förhåller sig så i vår tid. I stort sett har man i sina fina kyrkor satt sig till ro, och släppt in avfall och sysslar med sådant som inte är efter Guds sinne. Man hör hur Gud kallar dem till att göra sig redo och låta sig uppfyllas av Ande, men man vill inte böja sig och ge san-

ningen rum. Om inte sanningen hade blivit så förvrängd så hade inte detta avfall blivit i Guds församling. Man tror hellre på lögnprofeter än på Guds profeter. —

Vakna upp alla Guds församlingar till helig strid. Herren kommer att gå fram i församlingen och rensa ut alla avgudar och slagg och styggelser. Han kommer att rena guldets. Då blir det hårda tag. Därför hör nu Herrens Ord alla Guds församlingar i Sveriges land och även du som är ofrälst: *"Böj dig!"*

Margit Johansson

INTERVJU ... från sid. 13

annonsmanus, som icke nått fram till trycket. Men det är helt och hållet annonsörens förtjänst. Från vår sida har det aldrig varit tal om någon bojkott. I brev har vi klart och tydligt framhållet detta samtidigt som vi fört fram förslag om att internt sammanträda för att dryfta våra invändningar mot deras annonsmanus och en del andra aktuella verksamhetsproblem. Annonssören valde emellertid att annullera sina annonsmanus hellre än att tillmötesgå vårt förslag. Obs. alltså att det i ett fall var fråga om en mindre korrigering i annonstexten och i ett annat fall förslag om ett sammanträde för att nå fram till en överenskomst. Annonssören gav oss emellertid inte chansen till ett broderligt resonemang om annonsförslagen, och då lär det väl vara ganska missvisande

presentera exemplen som bevis på att vi håller oss med orättvisa och inkonsekventa refusningsmetoder.

Varför tillsattes en redaktionskommitté?

A. I.: Naturligtvis först och främst för att göra tidningen bättre! Arbetsuppgifterna har visserligen icke preciserats, men tanken är att denna stab medarbetare skall fungera som ansvarige utgivarens rådgivare. Kontroversiella ämnen dyker upp, och gränsfrågor måste diskuteras. För att kunna belysa aktuella problem så allsidigt som möjligt och stimulera olika aktiviteter behövs en aktiv redaktionskommitté. Samarbetet befruktar och frigör. Den nuvarande kommittén kan verkligen kallas ett aktivt arbetsteam med vilja och energi att uträtta något för tidningen.

I vilken utsträckning tycker du redaktionskommittén bör kunna påverka ansvarige utgivarens beslut?

A. I.: Då det gäller tidningens innehåll har helt naturligt dessa medarbetare ett dominerande inflytande. De producerar en hel del själva och får kontinuerligt följa tidningens arbete inifrån. Den utgivare, som ignorerar en kvalificerad gruppmedarbetare, som utan ekonomiskt vederlag ställer sig till förfogande, är en buffel och kommer förr eller senare ruinera tidningens framtid. Även om redaktionskommittén sålunda rent formellt är ett rådgivande organ kommer deras råd ha avgörande betydelse för alla slutliga ställningstaganden. De formar alltså tidningen och deras arbete har enorm betydelse för dess utveckling.

SKEN eller KRAFT - vad har Du!

Yngve Stenfelt

Vi lever i en tid som kännetecknas av att människor har ett sken av gudsfruktan, men inte vill veta av dess kraft. —

Kristusbekännelsen har ersatts med beaktelser till religiösa, kulturella och sociala program. Laodicea-församlingens tillstånd av ljumhet gör sig

alltmer gällande. Man anser sig ha blivit rik — intet fattas. Äntligen är vi på god väg att få en enhetlig religion. Ekumenikens knopp brister snart ut i full blom — "Skökan" träder fram.

Under tiden detta sker står Guds församling där som en le-

vande protest. Hon står där ensam — fattig i sig själv men rik i sin Gud.

Bekännelsen till sin brudgum och frälsare, Jesus Kristus, har blivit hennes entydiga vittnesbörd. Hon har hela sin blick riktad på Honom som köpt henne åt Gud med sitt blod. Hon är misstrodd och hånad av världen, men en klenod i sin Herres ögon. Där står hon, församlingen, den rena och obefläckade bruden, iklädd de vita kläderna, hon fått av sin brudgum. Där står hon väntande, med upplyfta ögon, spanande mot öster. Morgonrodnaden stundar, brudgummen kommer! Maranata!

"De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord, de älskade icke så sitt liv att de drog sig undan döden." Upp. 12: 11.

Fridshälsningar!

Yngve Stenfelt

GÅ IN I DIN KAMMARE — GÅ UT I HELA VÄRLDEN

Det är två sidor i det kristna livet, som båda är lika nödvändiga om Guds rike skall få full framgång. Den ena sidan är bönelivet, först och främst hos den enskilde kristne, men även för församlingen. Den andra är att gå ut till människorna med evangelii budskap. —

Vi ser när vi läser Bibeln, hur Jesus undervisade sina lärjungar om detta. Han säger: "När du vill bedja, gå då in i din kammare och stäng igen din dörr, och bed till din Fader i det fördolda."

Detta betyder fullkomlig avskildhet för Gud: jag kommer

ensam inför Herrens ansikte för att överlämna mig åt Honom och få veta Hans vilja med mitt liv, och för att bedja om den Helige Andes ledning. Då lägger Gud ned hos mig vad Han vill, och ger mig nöd för mina medmänniskors frälsning och för Guds församlings uppbyggelse.

Bönen kommer alltid först — att gå ut med evangelii budskap kommer sedan. Det är samma väg för församlingen: bönen först, att predika evangelium sedan.

Jesus sade till sina lärjungar: "Gå ut i hela världen och predika evangelium för allt skapat." — "Men", tillägger Han, "lämnen icke Jerusalem utan förbiden där, vad Fadern har utlovat."

Stanna kvar i bön, alltså.

Vi ser också hur lärjungarna löd dessa ord från Jesus: "Och när de hade kommit dit, gingo de upp i den sal i övre våningen, där de plögade vara tillsammans... Alla dessa höllo en-dräktigt ut i bön."

Vi ser sedan hurudant resultatet blev, hur de predikade Jesus Kristus och Honom såsom uppståndna, i den Helige Andes kraft, och hur människor blev frälsta i skaror, och hur sjuka blev botade och under och tecken skedde.

Vi måste fråga: är kristenheten i stort sett inne på denna väg?

Vi måste sorgligt nog svara nej. —

Ensidigheten har alltid varit en stor fara för Guds folk. Det finns många som endast kretsar omkring sig själva i bönen och aldrig vågar gå ut målmedvetet för att vinna själar för Gud. Man söker inte kraft för att vinna människor.

Följden blir som det står i Hes. 47: "gölar och dammar som icke bliva sunda." Men,

halleluja, det står i samma kapitel om *strömmen* som fick bryta fram, och allt får liv där strömmen kommer, och som *ett enda fiskeläge* skall den sträcka vara. —

Alltså, Guds församlings uppgift är att först söka kraft från höjden och sedan gå ut såsom människofiskare. —

En annan ensidighet bland Guds folk är när man endast kör med väckelsemöten utan att söka erforderlig kraft i bönemöten.

Följden blir ytlighet; man kommer aldrig igenom på djupet. Man kan vispa upp stämningen på ytan och människor kan också böja sig för Gud, men de kommer inte igenom till ett djupare andligt liv, därför att inte församlingen har kraft till att föda dem igenom — födslo-kraften saknas. — Som det står i Jes. 37: 3: "fostren hava väl kommit fram till födseln, men kraft att föda finnes icke."

Därför må vi se till att vi kommer i den rätta ställningen, att vi går in i uthållig bön, så att Gud får utgjuta sin Helige Andes kraft och smörjelse över oss, och att vi så går ut målmedvetet med våra hjärtan i brand med evangelii budskap för att vinna människorna för Gud.

"Lägg ut på djupet", sade Jesus, "och kasta där ut edra nät till fångst." —

Det är underbart att Jesus är densamme, som i de första lärjungarnas dagar. Hans kraft och Hans program har inte förändrats. Än i dag vill Han utgjuta sin Helige Ande över sina längtande lärjungar och uppenbara sin kraft till mångas frälsning.

Han gör det också där han får sin väg med sitt folk.

Halleluja!

Elof Augustsson
Göteborg

HAR DU DEM?

Ingen kan glömma pionjärskivorna med den friska spontana och jublande sången! Saknar Du några? Sätt ett X för alla skivor Du önskar och vi sänder dem mot lösen. Endast 10: —. Resterande månadsavbet.

- ☐ LP 101. Sång av Marita Hammar, Sigrid Andersson, Toffelickorna, Märta Berg, Gunilla Fredriksson, Bertha Svensson samt tal och sång av Erik Gunnar Ericsson i inspelning från väckelsestädet, Borlänge.
- ☐ LP 102. Direktinspelning från Maranatas pingstkongress i Stockholm 1966. Strängmusik, församlingssång, solo och duett. Tal av Arne Imsen m.fl. Sång av Sally Olsen och Rogelio Parilla från Västindien.
- ☐ Vi har glädjen att presentera den första LP-skivan med DONALD BERGAGÅRD. LP 103. Donald Bergagård, sång. Gud är densamme som fordom/Ovan där/Ett härligt möte/Det gamla evangeliet/Jag skall aldrig dö/Glad jag sjunger/Mäktiga ting/Ovan stjärnor klara/Vid Jerikos väg/Bortom gyllene sol/Min Gud förmår. LP speltid c:a 40 min.
- ☐ MRM 25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus. Härligt nu skallar. Församlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Strängmusik. (Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm den 18 oktober 1964.)
- ☐ MRM 24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, Gud väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Jesus lossat bojors tvång. Solosång av Eric Gunnar Ericsson med strängmusikångarna. (Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm, den 18 okt. 1964.)
- ☐ MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen, Maranataförsamlingens strängmusik.
- ☐ MRM 22. Höj jubel/Säg skall du bli med/Ett vilsegång barn/Du vår Herre kom. Aina Nilsson sjunger egna sånger.
- ☐ MRM 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte)/Mitt hjärtas sång. Sång av Donald Bergagård, Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MRM 20. Min kung och jag/Jesus jag älskar Dig mer än silver/Nu är jag fri. Sång av Donald Bergagård. (Direktinspelning från möte.)
- ☐ MRM 19. O, Jesus Du som kom/Han kommer snart/Jag tackar Gud/Frälsningsglädje. Sång av Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 18. Som hjorten trängtar efter vatten/Vi vill prisa Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Kurt Petersén och Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 17. Jesus talar om en boning/Underbar Du är käre Jesus/Den var ej blombeströdd/Hur går det då. Sång av Inga-Lill Blomqvist och Bertha Svensson.
- ☐ MRM 16. Hjärta som lider/När vi är över/Jag sökte en tid efter lycka/Jag är glad. Solosång av Runo Erixon.
- ☐ MRM 15. Jag vill hellra ha Jesus/Jesus är livet för mig/Välsignat/Om du endast visste. Sång av Bertha Svensson till ensemble. Vid flygeln Inga-Lill Blomqvist.
- ☐ MRM 14. Innan sol går ned/Jag har hört om ett land/Törnekronan/Guds folk är på resa. Sång av Vetlandasystarna.
- ☐ MRM 13. När de frälsta tåga in/Vi äro kämpar. Sång av Donald Bergagård och Agne Bark samt Maranatasångarna, Örebro.
- ☐ MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm. Alla borde känna till "Det är jubel och fröjd".
- ☐ MRM 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.
- ☐ MRM 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.
- ☐ MRM 9. Sista sträckan/Här vårt liv är likt ett bantåg/Jesus underbar Du är för mig/Är du med där elden brinner? Sång av Eric Gunnar Ericsson och Donald Bergagård.
- ☐ MRM 8. Halleluja, halleluja/Jesus är min vän/Det gryr mot dag/Grip om den hand som stungits/Sätt mig i brand, Gud. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 7. Jag har en Frälsare/Väckelsen är här/Sejer i Jesus/Alltsen jag var ilten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång av Roland, Marita och Barbro Lundgren.
- ☐ MRM 6. I mitt hjärta där finnes längtan/Det vandrar en i Judéens land/Vilken dag det skall bli/Detta är himlen för mig. Sång av Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Jönköping.
- ☐ MRM 5. Frälst från evig död/Hur innerligt Jesus mig älskar/O, hur jag längtar att se staden/Tror du Jesus är densamme. Sång av Bertha Svensson och Eric Gunnar Ericsson.
- ☐ MRM 4. Jag är svag men Du är stark/Jesus med Dig vill jag leva här/Vi har ett underbart hem/Jesus är densamme. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ MRM 3. Bönen har en väldig makt/Ett hem bortom bergen/Jag har funnit den dyrbara pärlan. Sång av Målle Lindberg.
- ☐ MRM 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Eric Gunnar Ericsson och Arne Imsen.
- ☐ MRM 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata-Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.
- ☐ MEP 1. Neither do I condemn thee/Light guiding me/That lonesome Valley/Is there Blood upon Yours hand. Sång av Ralph Hart, Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MEP 3. Jag är nu på väg till himlen/Giv Honom allt/Underbara land/Varför ängslas du. Sång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MEP 6. Vi skall fara bortom månen/Jag vill evigt prisa Lammets/På löftenas vagnar/Underbar, underbar. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ MRM 471. Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/Döpp ditt folk i Andens eld och kraft/Var är mitt barn i kväll. Solosång av Gun Vedin. Duetsång Gun och Lars Vedin.
- ☐ MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duetsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MRM 480. Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Carl-Henric Henricson.
- ☐ MRM 481. Men om du kom just nu/När skuggan svunnit/Nu har jag glädje. Sång av Marita Hammar och Sigrid Andersson.
- ☐ MRM 482. Härligheten väntar/Det skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd. Sång av Agne Bark.
- ☐ MRM 484. Käre Jesus min Frälsare och Herre/Ära, ära, ära/Därför jag älskar Jesus Krist/Gud är god. Sång av Rune Gelinder.
- ☐ MRM 476. Under över alla under/Kraften alla får/Ära ske Hans namn/Jesus Guds väldige son. Solosång av Bertha Svensson. Triosång av Bertha Svensson, Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ HEP 247. Då alla varför skall få sitt svar/Jesus är livet för mig/Jag är lycklig varje dag/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ MRM 483. Mitt hem är där på den andra stranden/Varför får han stå därute/Underbar, underbar är Han/Sista tidens väckelse nu brinner. Sång av Runo Erixon.

BESTÄLLNING

Härmed beställes de skivor jag markerat med X

☐ att sändas mot postförskott

☐ att sändas mot avbetalning

Ny tidning medsändes varje order. Sänd därför in annonssidan.

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon:

EVANGELII CENTER, Borlänge 2. — Postgiro 1 25 99. Tel. 0243/105 95.

MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av
nedanstående storlek är 50:—

Påskkonferens i Jönköping

Mötestider:

Skärtorsdag 19.30, Långfredag 11.00, 15.00 och 19.00, Påsklördag 19.30, Påskdagen 11.00, 15.00, 19.00.

Annandag påsk 15.00 och 19.00.

Långfredagens alla möten i Tekniska Läroverkets aula — övriga i Folkets Hus.

Vittnen: Ola Kveven fr. Norge, Björne Erixon, Ernst och Doris Höglander samt församlingens vittnen.

Sång av Eystein Raude från Oslo och en stor sångarskara. — Sångare uppmanas medtaga instrument.

Tältkampanj

och

Midsommarkonferens i Falköping

den 18—30 juni.

För logi ring 0515/138 70 eller 160 42. — Utförlig annons senare.

Maranataförsamlingen i Falköping.

Midsommarkonferens i Edsbyn

21—30 juni

PLANERA NU!

LOGI ORDNAS.

Utförlig annons senare.

SERVERING.

Maranataförsamlingen.

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel sina möten på följande tider:

Lördagar 19.30 Bön- och lovprisningsmöten, söndagar 11.00 och 19.00, onsdagar 19.30 Frigörelse- och väckelsemöten. Mötesannonser onsdagar och lördagar i Dagens Nyheter.

Förest. ARNE IMSEN, tel. 31 71 35

Missionskassör STURE SWÄRD, pg 44 10 05

Maranataförsamlingen i Örebro

har väckelsemöten torsdagar 19.30 och söndagar 11.00 och 19.00 i Örebro Arbetarförenings lokaler, Slottsgatan 11. Bön och bibelstudier i annan lokal tisdagar och lördagar 19.30. Mötesannonser torsdagar och lördagar i Nerikes Allehanda.

Föreståndare Agne Bark, tel. 14 10 24.

Miss.-kassör Ernst Seger, pg 64 75 03.

***Då såg Jesus upp och sade till kvinnan:
"Var äro de andra? Har ingen dömt
dig?"***

***Hon svarade: "Herre, ingen." Då sade
han till henne: "Icke heller jag dömer
dig. Gå, och synda icke härefter."***

Med detta nr följer ett inbetalningskort som är avsett för en gåva till Tidningsmissionen. Vi ber våra läsare beakta detta behjärtansvärda arbete att få ut Midnattsropet till fängelser, anstalter, sjukhus, ålderdomshem etc.

Arne Imsen